

Преди 2—3 години дойде единъ доста ученъ човѣкъ и ми каза: „Азъ мога въ обществото навсѣкждѣ да си пробивамъ пѣтъ. Имамъ два револвера, патронитѣ сж много ефикасни. Нѣкждѣ ми се спре работата, и азъ извадя револвера, грѣмна, и началникътъ веднага подпише заповѣдта. Единиятъ мой патронъ бѣше отъ хилядо златни лева, вториятъ — сжщо. И, като ги грѣмнахъ, работата стана. На слѣдния день отидохъ при министра — не подписва да ми се даде служба. Извадихъ револвера. Грѣмнахъ шестъ куршума, и той каза: „Стига, не ме доубивай“, и веднага подписа. „Видишъ ли ги ти?“ казахъ му, „сигурно оржжие си имамъ“. И като вземе да грѣми, — уменъ човѣкъ е той, — нѣма да убие хората. Азъ го похвалявамъ. Дѣто ще тегли единъ куршумъ на министра и да го убие, по-добрѣ е да му тегли шестъ по хилядо. Тѣй и единиятъ е здравъ, и другиятъ е здравъ. Но туй е за прѣдпочитане прѣдъ голѣмото зло. Туй е философията въ съврѣмения животъ, но тя не издържа критика: той физически си остава здравъ и читавъ, но духовно е мъртавъ.

Сега ние ще се повърнемъ къмъ ония основни нѣща. Въ васъ вложете тази воля, не Божията воля. Бога виз не знаете. Той е неизвѣстенъ. А онзи Отецъ, за когото говори Христосъ, неговата воля ние я знаемъ. Той се е пробудилъ и казва тѣй: „Всички ония мои дѣца трѣбва да изпълняватъ моята воля“. И връщане нѣма, всички трѣбва да изпълнимъ неговата воля. Всичко може да стане, цѣлата вселена може да се разруши, но да се измѣни тази воля — никога! И този Отецъ ще тури въ края на крайщата най-силенъ огънь и ще ни накара да изпълнимъ неговата воля. И па знаемъ, че неговата воля е свещена. А Христосъ казва: „По-добрѣ е сега“, въ негово врѣме. Азъ казвамъ: Волята на Този Отецъ иде сега въ свѣта.

Сега отъ едната страна вие имате царския синъ — слѣпъ, глухъ, нѣмъ; отъ другата страна имате красивата царска дъщеря, и на трето мѣсто имате онзи убития слуга. Какъ ще разрѣшите този въпросъ?